

ת"פ (חיפה) 23-09-17645 - מדינת ישראל נ' אימן נפאע

ת"פ (חיפה) 17645-09-23 - מדינת ישראל נ' אימן נפאע מהוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 17645-09-23

ת"פ (חיפה) 803-10-23

מדינת ישראל

בגד

אימן נפאע

2. מחמוד הילאי

3. מוחמד הילאי הילאי (עוצר)

בית המשפט המוזיאי בחיפה

[19.08.2024]

כבוד השופט מוחמד עלי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאים הורשו על פי הודהתם בעובדות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכומות לגבי העונש. כתוב האישום המתוקן כולל שלושה אישומים. להלן נתאר את האישומים.

2. האישום הראשון בפתח האישום הראשון צוין כי בין ס' לבין הנאים 2 ו-3 (שהינם אחיהם) קיימת היכרות קודמת; כי בין הנאים 1 לבין ס' אין היכרות; וכי הנאים 2 ו-3 עובדים בעסק של הנאים 1.

לפי העובדות המפורטוות בכתב האישום, הנאים קשרו קשר לסתות את ס' בכוח על מנת לקבל ממנו דמי חסות. בהתאם לכך, ביום 23.7.2023, בשעות הערב המאוחרות הגיעו הנאים 2 ו-3 ברכב מסווג מרצדם המצויח בחזקתו של הנאים 1 אל ביתו של ס' בשפרעם. הנאים ביקשו מ-ס' לסייע להם בפינוי רכב לצורכי מכירתו לפרק, אף שידעו כי מדובר במצב שווה, ס' נענה להצעתם והצטרף אליהם, והנאים 2 ו-3 הסיעו את ס' באמצעות רכובו של הנאים 1 לבתו של זה الآخرן, והובילו אותו לשטח פתוח סמוך לבית. במקום המתינו להם הנאים 1.

בהמשך לדבר, הנאים סחטו בכוח את ס', בכר שהנאים 2 ו-3 הכו אותו בידיהם וברגליים, והנאים 1 הכה אותו באמצעות מוט ברזל והטיל עליו אימה. בד בבד, דרשו הנאים מ-ס' לשלם להם דמי חסות בסך 100,000 ₪.

כתב האישום ממשיך ומתאר כי הנאים דרשו מ ס' למסור לידייהם רכב מדגם יונדי שונמצא בחזקת אשתו של ס' ורשום על שם גיסתו. בשל האימה שהטילו עליו והאלימות שהפעילו כלפיו, ס' נענה לדרישתם. הנאים הסיעו את ס' מביתו של הנאם 1 לבתו של ס', הורו לו להביא מביתו את המפתח של היונדי ותעודת זהותו של גיסתו. ס' הגיע לדלת ביתו כשהנאים 2 עמד לצדיו והצמיד לגופו חפץ קשיח דמי סכין. ס' קרא לאשתו וביקש ממנה להעביר לידיו את תעודת הזהות שלה ואת מפתחות היונדי והעירים לידי הנאים. ס' עשה זה בגין רצונו כשהוא חש סכינה לחיו ולשלומם בני משפטחו.

הנאים נטלו את היונדי ונסעו עם ס' בשני רכבים לביתה של גיסתו בעיר טמרה. בהגיעם למקום הורו הנאים ל ס' ללקת להביא את תעודת הזהות של הגיסה. בעוד הנאם 2 ליד ס' ומצדיד לגבו חפץ קשיח דמי סכין, פנה ס' לגיסתו וביקש ממנה כי תמסור לידיו את תעודת הזהות שלה. הגיסה נענתה לבקשת ס' ומסרה את תעודת הזהות לנאים.

הנאים ו ס' נסעו חזרה לשפרעם. הנאים שיחררו את ס' בסמוך לביתו, ועזבו את המקום כשיונדי בחזקתם. מספר ימים לאחר מכן, מכיר הנאם 2 את היונדי למגרש מכוניות בשפרעם בתמורה לסך של 15,000 ל"נ, והנאים ששללו את הכסף לכיסם.

הודגש בכתב האישום כי פעולותיו של ס' נעשו בשל האימה שהטילו עליו הנאים ולנוח האלים שהפעילו נגדו. כמו כן צוין כי כתוצאה מהאלימות שנקטו נגדו הנאים, נגרמו ל ס' חבלות שטויות מתחת לעין, נפיחות בשפטים, פצעי שפוח בברכיים וכאבים בחזה.

בין מעשים אלו הורשו הנאים בעבירות סחיטה בכוכח לפי סעיף 427(א) רישאosiפה בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבת רכב לפי סעיף 413(ב)(א) בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין.

3. האישום השני
בהמשך למתואר באישום הראשון, ביום 3.8.2023 פנו הנאים אל ס' וביקשו לפגוש אותו בבתו של הנאם 1 תוך הצגת מצג שווה לפיו הם רוצים לעשות עמו "סולחה". במועד מאוחר יותר הגיעו הנאים 2 ו-3 לבתו של ס' ולקיים אותו ברכבו של הנאם 1 אל ביתו של זה האחרון, שהמתין להם בבית. בעודם בבית, הנאים התקבצו סביב ס' וסחטו אותו באיזומים, בacr שהנאים 1, בעודו מחזיק במקל בידו, אמר ל ס' כי היונדי נמכר בתמורה ל-5,000 ל"נ, שאל אותו מה עם שאר הכסף, איים עליו בפגיעה בגופו, והטיל עליו אימה במטרה להניעו לשלם לנאים את יתרת הסכום תוך זמן מוגבל שלא עולה על 21 ימים.
בין מעשים אלו הורשו הנאים בעבירה סחיטה באיזומים לפי סעיף 428 רישא בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין.

4. האישום השלישי
בפתח האישום השלישי צוין כי בין הנאים ללבן ע' קיימת היכרות, וכי עובר לאירוע המתוור באישום השלישי הtgtלע סכסוך בין ע' לבין הנאים 1.

על פי המתוור באישום השלישי, ביום 10.8.2023 עבד ע' בביתו של תושב שפרעם בעבודות חיפה אבן. סמוך לבית עמד רכב מזדה אשר נמצא בחזקתו של ע', וברכב נמצא בין היתר טלפון נייד וסך של 4,750 ₪. בשעה 13:19 פנה הנאים 2 באמצעות הטלפון הניד ל' ע' ואיים עליו בפגיעה בגופו בכונה להפחיתו, באומרו שהם הגיעו אליו הביתה והוא עוד יכיר אותם. במהלך השיחה ע' לא זיהה את הנאים 2.

בהמשך לשיחת האיים, התקשר ע' אל הנאים 1 בשעה 14:12 באמצעות הטלפון הניד, וזאת במטרה לברר את זהות האדם שהתקשר אליו קודם לכן. הנאים 2 ענה לטלפון הניד של הנאים 1 והחל לקלל את ע'. בהמשך לכך הנאים 1 נטל את הטלפון מנהימים 2 והחל דין ודברים ביניהם לבן ע' באשר לסכוסוך כספי שבין השניים. במהלך השיחה הנאים 1 ו-2 איימו לפגוע בע' על ידי פגעה בגופו.

זמן קצר לאחר מכן הגיעו הנאים אל ביתו של ע' באמצעות הרכב הנאים 1 ושדרו אותו. וכך תואר מעשה השוד בכתב האישום:

הנאים 2 תפס את ע' בזרועות על מנת למנוע מהם לוזז; הנאים 1 ו-2 המשיכו לתקוף את ע' באגרופים ובעיטות לעבר פלג גופו התחתון ולאחור הזרועות, כל זאת כאשר נאים 3 מסיע להם ומקל עליהם את תקיפתו של ע'. بد בבד ذكر הנאים 2 ביחס עם הנאים 1 את ע' באמצעות חפץ חד ברגלו השמאלי באחוריו שבין הירך האחורי לעכוז. בהמשך למשיכם הלאו, הנאים 1 ו-2, כשהנאים 3 מסיע להם, גנבו את המזדה - אחד מהנאים נהג בمزדה ועצב אליה את המוקם.

כתוצאה מעשייהם של הנאים נגרם לע' פצע דקירה שטחי באורך של עד 4 ס"מ בין הירך האחורי ברגל שמאל לעכוז.

בין מעשיים אלו הורשו הנאים 1 ו-2 בעבירות שוד לפי סעיף 402(א) בחוק העונשין; פיצעה לפי סעיף 334 ובשילוב סעיף 29 לחוק העונשין; ואיים לפי סעיף 192 בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין. ואילו הנאים 3 הורשו בעבירות של סיווע לשוד לפי סעיף 402(א) בשילוב סעיף 31 לחוק העונשין; וסיווע לפיצעה לפי סעיף 334 בשילוב סעיף 31 לחוק העונשין.

מהלך הדיון

5. כתוב האישום המקורי הוגש ביום 8.9.2023 נגד הנאים 1 ו-2 בלבד. ביום 16.10.2023 ביקשה המאשימה לתקן את כתוב האישום באופן שהתיק הנוכחי ידוע במאוחר עט כתוב אישום נוסף שהוא מיותר נגד הנאים 3. בהחלה מיום 22.10.2023 הוריתי על איחוד התקדים והגשת כתוב אישום אחד.
6. הנאים כפלו תחילת בכתב האישום (הנאים הגיעו תשובה בכתב, בתאריכים 3.1.2024 ו- 4.1.2024). ביום 7.1.2024 התקיימה ישיבת הוכחות ראשונה ולאחר מכן התקיימו עוד 5 ישיבות לשם יותר ראיות. יודגש כי בין היתר העידו המתלוננים ס' וע'.
7. בדין שהתקיים ביום 4.6.2024 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו ביקשו הנאים להודות בעבודות כתוב אישום מתוקן, וזאת מבליל שתהינה הסכמתם לעניין העונש. התרתי לנאים לחזור בהם מכפירותם ועל בסיס הודהתם הם הורשו בעבורות שייחסו להם בכתב האישום המתוקן.
- ראיות טיעוני הצדדים לעונש
המאשימה
8. במסגרת הראיות לעונש הגיעו המאשימה את גילוון הרשעותיהם הקודמות של הנאים 1 ו-2. המאשימה גם הגישה טיעון כתוב לעונש והוסיפה וטענה בעלפה.
9. לטענת המאשימה, האישומים הראשוני והשני מגלים איורע אחד, ואילו האישום השלישי מגלה איורע נפרד. זאת משומש שמדובר במתלון אחר, בעבורות שבוצעו בזמן אחר, ועל רקע סכסוך כספי.
10. המאשימה פירטה את הערכיהם המוגנים בעבורות בהן הורשו הנאים והתייחסה לניסיבות ביצוע העבירות. אשר לאישומים הראשוני והשני - נטען כי לעבירות קדם תכנון וכי מדובר באירועים שנפרשו על פני תקופה, וככלו תיאום לגבי אופן ההחלטה ומילוי ההחלטה. המאשימה הוסיף וטענה כי הנאים הפעילו אלימות כלפי המתלון לרבות שימוש בנשק קרב ו אף הגיעו עד לטمرة ולאחר מכן מכרו את הרכב. נטען עוד כי יש לשים את הדגש על הנזק הנפשי שנגרם למתלון, ועל חששות האימה שאחזו בו, עד כדי בירחתו מיישוב מגוריו ומעבר למגורים במקום מרוחק מהאים, כפי שהיעד המתלון במהלך שמיית הראיות. עוד ציינה המאשימה את הנזקים הפיזיים והכלכליים שנגרמו למתלון, ובכלל זאת העובדה כי הרכב שנגנב מהמתלון לא הוחזר לו. לטענת המאשימה נסיבות המקרה מצביעות על חומרה.
11. לטענת המאשימה, בשים לב למדיניות הפסיכה הנוגגת, מתוך העונש ההולם באישומים הראשוני והשני נע בין 4 ל-7 שנים מאסר. אשר לנזק העונש בתוך המתחם, המאשימה הפנתה לעברם הפלילי של הנאים 1 ו-2 ולצורך בהרתה בעבירות ההחלטה, וביקשה לגוזר את עונשם ברף האמצעי של המתחם הנטען.
12. לגבי האישום השלישי - המאשימה הפנתה לערכיהם המוגנים שנגנו בעבירות השוד, ציינה את הניסיבות הקשורות ביצוע העבירות, ובכללן ההכנה וה��נן ואף ה策ידות הנאים בסיכון ובמוט ברזל. אשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, ציינה המאשימה כי פוטנציאל הנזק הוא גדול ונוכח האלימות הפיזית בה נקטו הנאים כלפי המתלון, שעה שבו מוציאים בסיכון, והוא קיים החשש להסלמה ולפגיעה חמורה במתלון. כן ביקשה המאשימה להציג את הטרואומה שנגרמה למתלון כאשר הנאים הפתיעו אותו במקומות העבודה, פצעו אותו, ושדדו אותו.
13. המאשימה הפנתה לפסקה המשקפת לדידה את מדיניות העונשה הנוגגת, וטענה כי מתוך העונש ההולם באישום השלישי הינו כדלקמן: לגבי נאים 1 ו-2 - בין 4 ל-7 שנים מאסר; ולגבי הנאם 3 - אשר סייע לביצוע העבירות - בין שנתיים ל-3.5 שנים מאסר. גם באישום זה ביקשה המאשימה לגוזר את עונשם של הנאים ברף האמצעי של המתחם הנטען.
14. לבסוף, המאשימה ביקשה להטיל עונשים בגין כל אחד מן האירועים במצטבר, וכן ביקשה להטיל על הנאים מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים, ופסילת רישיון נהיגה.

הנאשם 1

15. מטעם הנאים 1 העידו שלושה עדוי אופי. העד הראשון היה הבן מר יוסף נפאע, אשר מסר כי הוא בן 21, לומד בטכניון הנדסת מערכות מידע. העד סיפר על נסיבות חייו של אביו, וציין כי על אף נסיבותו הצליח להקים עסק שעסוק כ- 20 עובדים וטיפל בפרויקטטים בכל רחבי הארץ. הבן הוסיף וכי אביו אדם מוערך במקום מגוריהם, וכי מגיל צעיר חינך את משפחתו שלא לרמוס את זכויותיהם של אחרים, דאג לילדים למדדו בבתי ספר יוקרתיים, והצליחו שלו נזקפת לתמיכת אביו. העד התיחס להשלכות ההלכים המשפטיים נגד אביו על בני המשפחה, ציין כי לאחר מעצר אביו, לקח על עצמו את תפקיד האב בבית, ומספר כי מצבה הנפשי של אמו התדרדר וכי היא פנתה פעמים לטיפול רפואי. עוד עמד הבן על הפגיעה הכלכלית שנגרמה למשפחה עקב מעצר אביה המשפחה.

העד השני הוא אחיו של הנאשם 1, עו"ד דוד נפאע. העד ציין כי הוא אחיו הבכור של הנאשם 1, והדגיש את הקושי שלו להתמודד עם ההליך נגד אחיו. האח ביקש להאריך זוויתו אחרת לגבי הנאשם 1. הוא סיפר כי אחיו הנאשם 1 היה תלמיד מצטיין אך לימודיו נקבעו כדי לפרט את המשפחה ולתמוך בלימודי יתר בני המשפחה, הן המשפחה הגרעינית והן המשפחה המורחבת. לדבריו האח הסתבכות הנאשם 1 באה על רקע תקופת הקורונה, קriseת העסק ומספר מחלות מהן סבל. לדבריו האח מצבע של הנאשם 1 התדרדר והוא הסתבר בעקבות מה שהגדיר שיקול דעת מוטעה. עוד סיפר האח כי מעשי הנאשם 1 לא אמפניים את התנהלותו בדרך כלל, שכן אחיו דוגל בשלום. האח סיפר עוד כי היה בקשרים לפisos עם המתלוונים אך לדבריו התערבות גורמים הביאו לשיכול הסולחה. לדבריו האח, הנאשם 1 הפנים את המעידה, והוא פנה לבית המשפט בבקשתה לחת את הבכורה לפני החזיבי בנתאים 1.

העד השלישי הוא גיסו של הנאשם 1, עו"ד יוסאם עיריד. הגיס סיפר כי הוא מכיר את הנאשם 1 כאדם טוב וחם, תומך תורם ומסייע לציבור. הגיס סיפר כי לבני המשפחה, ובפרט בתו שגם היא סטודנטית, ואשתו, היה קושי ניכר להגיע לבית המשפט ולראות את אביו המשפחה עצור וכי הם חשים בושה. הגיס הוסיף וכי הנאשם 1 היה עמוד השדרה של הבית, וכי הוא הפנים את חומרת המצב והנזק שגרם לעצמו ולמשפחה. לבסוף, הגיס ביקש לחת את הדעת להשלכות שהוא על בני המשפחה, ובפרט ילדיו שהנים כאמור סטודנטים.

נסוף לעדי האופי, הנאשם 1 הגיע אסופה מסמכים: מסמכים רפואיים, מסמכים אודוט למדיהם של ילדיו, והצהרה מטעם ועדת הפיס הארצית - אליהם ATIICHIS בהמשך.

16. ב"כ של הנאשם 1 ביקש לקבוע מתחם עונש אחד לכל האישומים. לדידו, אמנם האירופיים מתפרטים על נקודות זמן שונות, אך מבחינה מהותית - קיימן קשר הדוק בין שלושת האישומים ונינתן לראות את המעשים בשלושת האישומים כמקרה אחד. לחילופין, נטען כי יש לקבוע מתחם אחד לאיושם הראשון והשני, ומתחם נפרד לאישום השלישי. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות באישום השלישי, טען הסגנור כי אין מדובר בשוד מתוכנן מראש או מתחכם, אלא בהחלטה ספונטנית להגיא למתקן בעקבות שיחה טלפונית עמו. עוד נטען כי הנאים לא עשו הכנות מוקדמות ולא הצדידו בכלים לביצוע העבירות. בהתייחס לנזק שנגרם למתקן - טען הסגנור כי אין מדובר בחבלות חמורות. כן טען כי לא הוגשה הצהרה מטעם המתלוון או תספיר המלמד על נזק נפשי קלשהו. נטען עוד כי הרכב והכסף הוחזו למתקן מספר ימים לאחר האירוע. על כן נטען כי הפגיעה בערכיהם המוגנים באישום השלישי היא בגיןית.

הסגנור הפנה לפסקה וטען כי מתחם העונש הולם נוע בין 15 ל-36 חודשים מאסר בפועל. בהתייחסו לגזירת העונש בתוך המתחם, הסגנור הפנה לעברו הפלילי הלא מכבד של הנאשם 1 ולכך שמדובר במעצרו הראשוני. כן הפנה הסגנור לעדויות עדוי האופי, לתרומותו של הנאשם למען אחרים, להודאותו בכתב האישום המתוקן, ולתקופת מעצרו. לאור האמור, ביקש הסגנור לגזר את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם הנטען.

17. בדברו לפניהם אמר הנאשם 1 כי הוא מתחרט, מאמין שבית המשפט יעשה צדק, וביקש שבית המשפט ינקוט כלפי במידת הרחמים.

הנתאים 2

18. הסגנור הגיש טיעון כתוב לעונש והוסיף וטען בעל פה. לטענת הסגנור, כתב האישום מגלה אירוע אחד, ובתווך כן ביקש לא לחתם משמעות לכך שמדובר במספר קורבנות, ובעבירות שבוצעו בטעוי זמן שונים.

הסגנור התייחס בטיעוני לעבירת השוד, שהיא לדידו החמורה מבין העבירות בהן הורשע הנאשם. בהתייחסו לניסיונות ביצוע העבירות טען הסגנור כי לגבי עבירת השוד מדובר ברף חומרה בינוני, ובהקשר זה הפנה לתיקון כתב האישום על דרך תיקון סעיף העבירה המקורי יותר בעבירת השוד - סעיף 402(א) לחוק העונשין. הסגנור הפנה לנזק שנגרם למתלוון אשר לדידו אינו ברף חומרה גבוה. כן טען הסגנור כי בחינת חלקו של הנאשם 2 ביצוע העבירות, בראוי האמור בכתב האישום המתוקן, והעדויות שנשמעו, מלמדת כי הנאשם 2 אינם הדמות המרכזית בפרשיה.

הסגנור הפנה לפסיקה המשקפת לדידו את מדיניות העונישה הנוהגת, וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשים מאסר שיכול וויטלו בעבודות שירות, לבין 36 חודשים מאסר בפועל.

אשר לגזירת העונש בהתאם להתמחם, הסגנור הפנה להודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, ופירט את נסיבותיו. נטען כי הנאשם נשוי ויש לו 4 ילדים, וכי נסיבותם חיו מורכבות בעיקר בשל גירושו הוריו ועיזבת אמו את ביתם. הסגנור הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, טען כי לא הורשע בעבירות אלימות, וציין כי הרשותו الأخيرة היא משנת 2017. הסגנור ציין כיאמין אין מדובר במסטרו הראשון של הנאשם, אך הדגיש את תקופת מעצרו הממושכת, כ-11 חודשים, ואת הרוחוק מבני משפחתו. בסיפא של טיעונו לעונש, טען הסגנור כי לאור הוודאות שניתנו של שבלב זה של משפטו, יש הזכות בהפחחת שליש מעונשו, וזאת לאור החיסכון בהעתدة יתר עדי הтяжיבה, ובהקשר זה הפנה לפסיקה מן הדין האנגלי. לאור האמור, ביקש הסגנור לגוזר את עונשו באמצעות המתחם הנטען, היינו 24 חודשים מאסר.

19. בדברו לפניו אמר הנאשם 2 שהוא מצטער ומתחרט על הכל.
הנאים 3

20. מטעם הנאשם 3 הוגשה תעודה לגבי סיום קורס ניהול קונפליקטים שעבר בבית הסוהר.

21. הסגנור טען כי באישום השלישי אין פירוט לגבי חלקו של הנאשם 3 ביצוע העבירות, וביקש ללמידה מכך שסייעו ביצוע העבירות מתבצעה בנסיבות מסוימות ותו לא. הסגנור הצטרכף לטיעוני הנאים 1 ו-2 באשר למединות העונישה הרואה, וביקש להדגיש את היחס הראו בין עונשם של הנאים 1 ו-2 לעומתם של הנאים 3 שהורשע בסיווע לביצוע העבירות באישום השלישי. נטען כי עונשו של מס' 3 היא מחcitת מעונשו של המבצע העיקרי. כן טען הסגנור כי הרשותה בעבירות סיווע באישום השלישי, מקרינה גם על חלקו ביצוע העבירות באישומים הראשון והשני. באשר לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, ציין הסגנור כי הנאשם הודה, כי אין לו עבר פלילי, וכי הוא הצעיר מבין הנאים. כן ציין כי הנאשם נשוי ונולדת לו בת עת מעצרו. הסגנור ציין כי במהלך תקופת מעצרו השתתף הנאשם בסדנה לניהול קונפליקטים. הסגנור ציין את תקופת מעצרו הממושכת של הנאשם וביקש להסתפק בתקופת מעצרו.

22. בדברו לפניו אמר הנאשם 3 שהוא מצטער על המצב אליו הגיע, ומctrע על פגיעתו במתלוון.

התפתחות לאחר הטיעון לעונש

23. לאחר הטיעונים לעונש הגיע ב"כ" נאים 1 הודה לפיה הושג הסכם סולחה בין המתלוון באישומים הראשון והשני לבין הנאשם 1 וציין גם כי נפגע העבירה מבקש להעיד בפני בית המשפט. בהחלטה שננתנה ביום 28.7.2024 ציינתי כי בפתח הישיבה שנערכה למtan גזר הדין י"ש מעט טיעון קצר לגבי הסכם הסולחה.

24. בפתח ישיבת היום, השלים הצדדים את טיעוניהם בעניין הסכם הסולחה, כמו כן נפגע העבירה באישומים הראשון והשני. המתלוון ציין כי הוא קיבל את הפיצוי שנקבע בהסכם בסך של 60,000 ל"ש וכי הוא סולח לכל הנאים ואין לו עוד כל טענה כלפים. בהתאם לכך, ביקש נפגע העבירה להקל עם הנאים.

מתחם העונש ההולם
25. כידוע, גזרת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם עונש הולם ולאחר מכן גזרת העונש בהתאם (סעיף 40גלחוק העונשין). בתוך כך יש לבחון אם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם (ראו לעניין בחינת שלבי גזרת העונש בין היתר: ע"פ 13/1127 גברזג' נ' מדינת ישראל (15.1.2014)).

26. לעיתים יהיה צורך לדון בשלב מוקדם, בו יש לקבוע אם כתב האישום מגלה אירוע אחד או מספר אירועים. שלב דין זה מתעורר לאור הקבוע בסעיף 40גלחוק העונשין, לפיו מקום שמדובר באירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולם ויגזר עונש לכל העבירות שבאותו אירוע; אך אם נקבע כי מספר עבירות מהוות כמה אירועים, יהיה צורך לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יהיה רשאי בית המשפט לגוזר עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בין הצדדים קיימת מחלוקת בשאלת אם כתב האישום מגלה אירוע אחד כטענת הסגנור, או שיש להזות בו שני אירועים - אחד שככל באישומים הראשון והשני ושני שמאגדם באישום השלישי - כתענת המאשימה.

לעמדתי, יש לבחר את גישת המאשימה.

המבחן המרכז' לבחינת השאלה האם מדובר באירוע אחד הוא מבחן "הקשר ההדוק" בין העבירות. קשר הדוק "מצוא" כאשר בין העבירות קיימת סמיוכת זמן או כאשר הן חלק מאותה תכנית עבריתית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופה זמן שנייה קצרה ([ע"פ 4910/13](#) ג'ابر נ' מדינת ישראל, פסק דין של כב' השופט דפנה ברק ארץ (29.10.2014); וראו גם: [רע"פ 4760/14](#) קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015) ; [ע"פ 4289/14](#) חנונה נ' מדינת ישראל (21.1.2015)). עוד נקבע בפסקה כי ככל שעוצמת הקשר בין העבירות על פי נסיבותיהן העובdotites רבה, תידרש הצדקה נורמטיבית ממשמעותית יותר כדי לראותן כאירועים נפרדים, ולהיפך ([ע"פ 1261/15](#) מדינת ישראל נ' דلال, פסק דין של כב' השופט סולברג (3.9.2015)). מנגד, הקביעה כי דפוס דומה של מעשים, ללא קשר לפרמטרים של נפגעי העבירה, מועד ביצוע העבירה ואופני תכנון שונים - די בו כדי להפוך את כל העבירות לאירוע אחד - היא מרחיקת לכת ([ע"פ 1082/14](#) ג'אסר נ' מדינת ישראל (23.7.2015)).

כתב האישום המתוקן מייחס לנאים שלושה אישומים, כאשר לגבי שני האישומים הראשונים אין מחלוקת כי מדובר באירוע אחד, אך בעוד שהנאים מבקשים לראות את האישום השלישי כחלק מהאירוע המגולם באישומים הראשונים והשני, המאשימה מבקשת לראות את האישום השלישי - אירוע נפרד. כאמור, עמדתי - עמדת המאשימה. בעוד שהאישומים הראשונים והשני כוללים עבירות שבוצעו נגד מתلون אחד (ס') האישום השלישי עוסק בעבירות שבוצעו כלפי מתلون אחר (ע'). לkr יש משמעות, משום שלעמדתי יש להעמיד במרכזה העבודה כי העבירות בוצעו כלפי קורבן אחר. גם הרקע לביצוע העבירות כלפי כל אחד מן הקורבנות שונה, בעוד שהubenrotות כלפי ס' בוצעו על רק גביית דמי חסות, הרקע לאישום השלישי הוא סכסוך כספי. יתרה מכך, קיים ריחוק זמן בין העבירות שבוצעו כלפי ס', שהחלו סמוך ליום 23.7.2023, ואילו העבירות באישום השלישי בוצעו ביום 10.8.2023. אולם, הזמן שחלף אינו משמעותי, אך לא ניתן לומר כי העבירות באישומים הראשונים והשני השפיעו בדרך כללשי על ביצוע העבירות באישומים השלישי (ראו: [ע"פ 6894/22](#) אסכאפי נ' מדינת ישראל (15.8.2023)). העבירות המוחסנת לנאים באישום השלישי כוללות עבירת שוד (ולגביו הנאשם 3 סиюע לעבירת שוד) ופצעה, ואילו המאפיין העיקרי של העבירות באישומים הראשונים והשני הוא סחיטה. כמו כן, בוצען של העבירות באישומים הראשונים והשני לא נועד לשרת את ביצוען של העבירות באישום השלישי, ולא ניתן לומר כי הן חלק מתכנית עבריתית אחת. נימוקים אלו מצדיקים לשיטתי התייחסות מובחנת לאישומים הראשונים והשני להבדיל מהאישום השלישי, בדרך של קביעת מתחם עונש נפרד לכל אירוע. מכאן, בהתאם להוראות סעיף 40(ב) [לחוק העונשין](#), יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד.

27. הנאים הורשו במגוון עבירות, שכל אחת מהן נשאת ערך מגן אחר.

עבירות השוד, עבירת הסחיטה באזומים ועבירת הסחיטה בכוח, הן עבירות רכוש אשר משלב בהן ממד של אלימות פיזית או מילולית כלפי קורבן העבירה, בדרגות חומרה שונות. עבירות אלו באות להגן על ביטחונו, שלמות גופו, כבודו, כמו גם על רכשו של כל פרט ופרט מהציבור זאת, בנוסף לערך הכללי יותר של שמייה על הסדר וביטחון הציבור.

עבירת השוד היא העבירה החמורים ביותר מבין העבירות בהן הורשעו הנאים. לנוכח חומרת עבירת השוד נקבע לא אחת, כי הרשעה בעבירה זו מחייבת השחתת מסר בפועל ממשמעות:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירה השוד ועל הצורך להחמיר בעונשו של מי שביקש להשיג רוחם בדרך עברינית, תוך פגיעה באנשים תמיימים הנקרים בדרךם כמו גם בסדר הציבורי ובתחום הביטחון של הציבור כל כלו" (ע"פ 9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (9.3.2017); ע"פ 8660/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ט' (17.5.2011)).

עם זאת חשוב לציין כי ככל מקורה ומרקלה יש לתת את הדעת לנסיבות הספציפיות, שכן קיימים מנעד אפשרויות רחב של עבירת השוד: "...חייב לזכור כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בסביבותיהם ובמדדיהם חומרתם. מידת הפגעה בעורכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוגעת, תלויהם, אפוא, בנסיבות הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו" (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.6.2014)).

בבית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתה של עבירת הסחיטה בע"פ 4416/23 מהרי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (4.10.2023), עדכ כי השופט שטין על חומרתה של עבירת הסחיטה וציין דברים אלו:

"לא אחת בית משפט זה על חומרתה המופלגת של סחיטה באזומים וקבע כי עבירות כאלה מחייבות החמרה בענישה... בפרט, נקבע כי ענישה כאמור צריכה להעביר מסר חד וברור לציבור, כי הסוחטים באזומים ישלמו על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה - זאת, לא רק מטעמי הלימה והרתעת הרבים, אלא גם כדי לעודד את קורבנות הסחיטה לשבור את 'קשר השתקה' שנכפה עליהם ולפנות, מבלי להסתס, לרשויות אכיפת החוק על-מנת לשים קץ לסחיטה בה הם נתנוים... עבירת סחיטה באמצעות אזומים פוגעת קשות במרקם חייהם של קורבנות העבירה הנסחתיים - במישור האישי והכלכלי אחד - כאשר הסוחט עושה דין לעצמו, מנצל לרעה את עוזף הכוח שבירדו, פוגע בחופש הבחירה של נפגע העבירה וגוזל את קניינו (ראו: ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (20.9.2015))."

עבירת הפגיעה, כיתר עבירות האלימות, נועדה להגן על הערכים החברתיים החשובים של הגנה על חי אדם, על שלמות גופו, ביטחונו ורווחתו. חומרתה של עבירה זו באה לידי ביטוי בענישה המרבבת הקבועה לצדקה, 3 שנות מאסר, אשר מוכפלות כאשר העבריין ביצע אותן תוך שימוש בנשק חם או קר. עבירת גניבת רכב היא עבירת רכוש שבאה להגן על קניינו של אדם ברכבו. הערכים המוגנים בעבירת האזומים הם ההגנה על שלמות נפשו, ביטחונו וחוירות הפעולה והבחירה שלו.

28. בהכרעת הדין הורשו הנאים במספר עבירות, עובדה אשר כשלעצמה מצביעה על כך שהמקרה נושא חומרה. יתרה מכך, הנسبות הקשורות ביצוע העבירות שעולות מכתב האישום מלמדות על פגיעה חמורה ומצטברת בעריכים המוגנים. מבחט על, ניתן לומר כי הנאים הטילו את איהם על המתלוננים, ס' ו-ע'. הם אימנו עליהם, הכו אותם, הפחידו אותם, ודרשו מהם להעביר לידיים כספים. באישום הראשון העברת הכספי הייתה במסגרת גבית דמי חסוט. מאפיינים אלה צובעים את המקרה בחומרה.

29. הנسبות הקשורות ביצוע העבירות והתחום ביצוען, נושאם כן חמורה, ולהלן אפרט:

(-) התכון שקדם לביצוע העבירות והתחום ביצוען: כעולה מעובדות כתוב האישום המתוקן, לביצוע העבירות באירוע קדם תכון והמעשים לא היו פרי החלטה רגעית. מאפייני חומרה עולים גם מהעובדה כי מדובר באירוע מתמשך. מהניסיונות הקשורות באירוע הראשון עולה כי הנאים דרשו מ ס' סכום כספי של 100,000 ל"נ, ופעלו לימיוש דרישתם על ידי נתילתרכבו. הנאים אף ביצעו מספר פעולות כדי למש את זمامם. הם נסעו יחד עם ס' לביתו כדי לחת את מפתחות הרכב, ממש נסעו ליישוב אחר כדי לחת את תעוזת זהות של הקורבן (שהרכב רשום על שמה), ובהמשך למכור את הרכב. בכך, לא הסתיימו מהליכיהם העבריים של הנאים. בהמשך הגיעו לפניו ס' מצג שווה לפיו הם רוצים לעורק עמו סולחה, וזאת על מנת שישכין לפגוש אותם. אך זה היה אך מצג כדי למצוא שעת כושר לבצע עוד מעשה סחיטה.

האירוע השני אף הוא מאופיין בתכון ותחום. הנאים חבירו יחד וה הגיעו מצג שווה לפניו ע' על מנת לגרום לו לפגוש את הנאים, ולהסיעו אל ביתו של הנאשם 1. לפיכך, גם אירוע המגולם באישום השלישי, נושא תוכנות של תכון ותחום.

(-) הנזק שנגרם והנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירות: למATALONIM בשני האירועים נגרמו נזקים בגופם. הנאים הכו את ס' בידו וברגליו, לרבות באמצעות מוט ברזל וכתוואה ממעשיהם נגרמו לו חבלות שטחיות מתחת לעין, נפיחות בשפתים, פצעי שפוף בברכיים וכאבים בחזה. בנוסף לפגיעות בגוף, למATALONIM ס' נגרם נזק לקניין המתבטא בגניבת רכבו. גם לפני המATALON ע' הנאים נקטו אלימות חמורה הכוונה אගראפים ובעיטות לפרג גופו התחתרן ולאזר הזרועות, והוא אף נזכר באמצעות חפץ חד ברגלו השמאלית. פוטנציאלי הפגיעה הפיזית בשני המATALONIM יכול היה להיות חמור יותר.

מעבר לזה, נקל לשער את תוחשות האימה והפחד שאחו במATALONIM. בניגוד לנטען על ידי הסגנורים אין צורך בהצהרה מטעם המATALON או בתסקיר על מנת לקבוע כי סבלו מתחשות קשה. אחד מהן אף נאלץ לשנות את מקום מגוריו נוכח חששותיו מהנאים.

(-) גם הרקע לביצוע העבירות צובע את האירועים בחומרה. באירוע הראשון הנאשמים ביצעו את העבירות כלפי ס' מתוך רצון לסתור אותו ולקבל ממנו דמי חסות. העבירות באירוע השני נבערו על רקע סכום כספי בין ע' לנאמן 1. עבירות אלימות שմבוצעות על רקע סכום כספי נושאות חומרה, גם עבירות שחיטה שմבוצעות על רקע גבית דמי חסות, נושאות חומרה. תופעה מסוימת זו זכתה כבר לתואר המפוקפק של מכת מדינה (ראו והשוו: [ע"פ 3184/24](#) מדינת ישראל נ' מלך (29.5.2024) (להלן: עניין מלך).

(-) חלקם היחסי של הנאשמים ביצוע העבירות: אינני רואה להבחין בין חלקיהם של הנאשמים ביצוע העבירות באירוע הראשון, שכן ככל הורשו באותו אירוע עברות ולא ניתן להזות דמות מרכזית לעומת דמות אחרת. עם זאת, יש לתת משקל לעובדה כי הנאים 2 ו- 3 הועסקו על ידי הנאם 1.

באירוע השני ניתן לומר כי חלקם של הנאים 1 ו- 2 גדול יותר ביצוע העבירות, וזאת מעצם העובדה כי הנאם 3 היה בוגדר מסוים בלבד. כיצד, והדברים אמורים לגבי חלקו של הנאם 3 באירוע השני, הדין מבחין בין עונשו של מבצע עיקרי לבין מסוים שבמבחן זה שהעונש המרבי בגין ביצוע עבירה סיוו הוא מחcit העונש המרבי שנקבע למבצע העיקרי (סעיף 32 [לחוק העונשין](#)). הקביעת הנורמטיבית ביחס לעונש המרבי של המשמע למבצע העיקרי העיקרי (ע"פ 4876/15 קייסי מבטא את התובנה כי תרומתו של המשמע לביצוע העבירה פחותה מתרומתו של המבצע העיקרי (ע"פ 10153/07 קייסי פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.2015) (להלן: עניין פלוני)). בהקשר זה נקבע כי "המשמע, חרף תרומתו למעשה העבירה, כשמו כן הוא - נוטר מחוץ למעגל העברייני הראשוני, ولكن אחוריות נחשבת פחותה" (ע"פ 10153/07 קייסי נ' מדינת ישראל (30.7.2012)). ואולם, אין ממשמעות הדברים כי יש לאזרו יחס מהתמיין ויש לעמוד על מכלול הנסיבות. 30. לצורך בוחנת מדיניות הענישה, הפנו הצדדים לפסקי דין רבים התומכים לשיטתם במדיניות הענישה הנטענת על ידם. אסתפק בהפניה למספר פסקי דין ועודגש כי "...המציאות אינה מזמןת במרבית המקרים אירועים אלהים 'אחד לאחד' זה זהה. בבאו של בית המשפט להציג מתחם ענישה הולם עבור הנאם שבפניו, עליו לאתר מקרים שהיו דומים דים להשואה" (ע"פ 780/16 שווה נ' מדינת ישראל (20.2.2017)).

לגביה האירוע הראשון:

(-) ע"פ 3770/24 מדינת ישראל נ' מוחמד (20.6.2024) - בית המשפט העליון החמיר בעונשו של נאם שנדון בבית המשפט המחווי לעונש של 16 חודשים מאסר והטיל עליו עונש של 36 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות של סיוו לשיטתה באוימים אף ציין כי לו לא היה מדובר בערעור, היה משית על הנאם 4 שנות מאסר בפועל. דבר שם על גבית דמי חסות באקטלה של "שמירה" מבניין משרדים, וכן ביצוע עבירות התפרצות והיזק לרכוש כחלק מהמציגים העברيين לצירת צורך ב"שמירה".

בעניין מלך הורשע הנאם בעבירות של שחיטה באוימים (רישא), ריבוי עבירות של אוימים,TKIFAH סתום, ריבוי עבירות של הלבנת הון הלבנת הון, עבירות מס ועבירות כלכליות נוספות. העבירות ייחסו לנאם על רקע "גבית" חובות בגין הלוואות נושאות ריבית נשר ב"שוק האפור". בית המשפט המחווי הטיל 20 חודשים מאסר ובית המשפט העליון ראה להחמיר את העונש והטיל על הנאם 40 חודשים מאסר. בית המשפט ציין כי בנסיבות אלו מקרה, מתחם שבע בין 6-9 שנות מאסר הוא מתחם נכון.

(-) ע"פ 8715/21 מزاد'ה נ' מדינת ישראל (19.6.2022): הנאשם חזר בו מערערו במלצת בית המשפט העליון. הנאשם הורשע בעבירה של סחיטה בכוח, חבלה חמורה, פצעה בנסיבות חמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת סכין שלא דין ואוימים. הנאשם והמתלונן הכירו על רקע עבודתו של המתלונן במאפייה הסמוכה למקום מגוריו של הנאשם. במהלך היכורותם, סייע המתלונן לנאשם במספר הזדמנויות על רקע מצבו הכלכלי הקשה, בכך שהעביר לו כסומי כספים קטנים וסיגריות. בשלב מסוים, סייר המתלונן להיענות לדרישות הנאשם להעביר לו כספים נוספים או סיגריות. בעקבות כך, נכנס הנאשם אל המאפייה בעת שהמתלונן עבד במקום אליו מצד'ה בסכין. הנאשם הגיע אל המתלונן, הניף את הסכין לעברו ובתגובה הבטיח המתלונן לנאשם כי יתן לו כסף. ימים ספורים לאחר מכן הגיע הנאשם לבתו של המתלונן כשהוא מצד' באולר ובסכין מטבח. במטרה להניע את המתלונן לשלים לו כספים, דחף אותו הנאשם והפilio על המיטה שהייתה באותו מקום, ذكر אותו בירך שמאל ואימס עליו באמצעות סכין המטבח. בהמשך, תקף הנאשם את המתלונן באמצעות האולר, עד שהמתלונן הציע לנאים כי השניים יילכו יחדיו לכשפומת כדי למשור כסף. כשבعد המתלונן בפתח ביתו, תקף אותו הנאשם במקת מרפק לעינו והנאשם התמוטטשוב. בסופה של דבר, ניגש המתלונן בלווית הנאשם לכשפומת, שם משך מחשבונו סכום של 400 ₪, אותן העביר לנאשם. בעקבות מעשיו של הנאשם, אושפז המתלונן בבית החולים משך שבע ימים ונזקק לניטוח שחזור של רצפת ארובת העין. בית המשפט המ徇די הטיל על הנאשם, בעל 11 הרשעות קודמות, 36 חודשי מאסר בפועל בגין צירוף עונשים תלולים.

(-) ע"פ 4246/23 מדינת ישראל נ' ابو שאח (13.7.2023) - הנאשמים הורשעו בעבירות של חטיפה, סחיטה באוימים וכליית שוא; אחד מהם הורשע בעבירה נוספת נספתה של תקיפה בנסיבות חמירות. העבירות בוצעו כלפי מתלון שנחנכים סבבו כי הוא רימה בת משפטם. בית המשפט המ徇די הטיל עונשים של 28 ו- 16 חודשים. בית המשפט העליון החמיר בעונשם של הנאשמים והטיל עליהם בהתאם 36 חודשי מאסר בפועל.

(-) ע"פ 2935/19 משרה או נ' מדינת ישראל (24.10.2019): בית המשפט העליון לא התערב בתחום שע-מ-15 עד 36 חודשי מאסר בפועל לעבירה של סחיטה בכוח, כאשר צוין כי העונש שהוטל - 15 חודשי מאסר בפועל - אינו בגין הרף הגובה של הענישה המקובלת. המתלונן עבד בבית העסק בשיטת כל' רכב, ובעת ניקי הרכב הוא נטל מהרכב כסף שסטומו אינו ידוע במדוק. בעל הרכב הבחן בכך. שני הנאים, הבעלים של העסק ועובד בו, הורו למתלונן להיכנס לחדר שנמצא ליד רחבת השטיפה, והכו את המתלונן באגרופים בראשו, בחזהו, ובכל חלקי גופו. בהמשך, הנאשם 2 דרש מהמתלונן כי יביא לו לאלאר סכום של 1,000 ₪ אשר לווה ממנו בעבר ללא קשר לגנבה מהרכב. משמר המתלונן כי אין בידו סכום זהה, הנאים אפשרו לו להתקשרות לבנו כדי לבקש ממנו להגיע עם הכספי. לאחר מכן, הנאשם 2 הטיח במתלונן כי גנב מבעל הרכב 3,000 ₪, ודרש ממנו לשלים פיצוי בסך של 5,000 ₪, תוך שני הנאים מאיים עלייו, בין היתר כי ישימו אותו בתא מטען של רכב ויעלמו אותו. כאשר המתלונן שב והכחיש כי גנב כסף מהרכב, הכו אותו הנאים פעמי' נספת באמצעות אגרופים בכל חלקו גופו. הנאים גם דרשו מהמתלונן להתפשט וביצעו עליו חיפוש במטרה למצוא את הכספי שנגנבו. בית המשפט המ徇די גזר על הנאים 15 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

לגב' האירוע השני

(-) ע"פ 1027/23 שwon נ' מדינת ישראל (20.6.2023): הנאשם הורשע, בעבירה של שוד, בכך שיזם פגישה עם אדם שהציגו למקרה שעון רולקס יקר, ובעת שנפגש עמו ריסס את עיניו בגג פלפל וברוח מהמקום עם השעון. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 18 ל-42 חודשים מאסר בפועל, על הנאשם הוטלו 21 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתalon. ערעור על חומרת העונש נדחה.

(-) ע"פ 7655/12 פיסל נ' מדינת ישראל (4.4.2013): התקבל ערעורו של הנאשם אשר הורשע על יסוד הodium בעבירות שוד. בעקבות ווכוח שנתגלה בין הנאים ושניהם אחרים באותו מקום בילוי בשעתלילה, תקפו הנאשם הנאים ואחרים את המתalon, בעת שהיא בדרכו לביתו, תוך שאחד מהמערדים ריסס לעברו תרסיס שגרם לכאב בעיניו. משנפלו המתalon ארץח, נטלו ממנו השלושה מכשיר טלפון נייד ו- 500 ₪. בית משפט המחוזי קבע מתחם עונישה הנע בין 4 ל- 6 שנים מאסר, ובענינו של הנאשם, ציר, נעדר עבר פלילי, ראה לטשטות מתחם והשית על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נוספים. בית המשפט העליון קבע כי משה מדובר בשוד ספונטני, ללא תכנון מוקדם ולא שימוש בנשק, ומשלא נגרמו לנפגע העבירה נזקים חמורים, ימודד מתחם העונש ההולם על טווח שבין 6 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, והפחית את עונשו של הנאשם ל-20 חודשים מאסר בפועל.

(-) ע"פ 1347/13 חאמד נ' מדינת ישראל (7.10.2013): המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בחיפה על יסוד הodium בסוגת הסדר טיעון בעבירות שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. המערער חטאתיק פואץ' שהיה כרוך סיבב מותניה של המתalonetta, בת 57, וזאת לאחר שפנה למתalonetta, פתח את אבזם התקיק ומשך אותה, ו בשל כך נחללה המתalonetta בידי השמאלית. על המערער נגזרו 30 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתalonetta. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער על חומרת העונש, תוך שנקבע כי נוכח עבורי הפלילי המכוביד, על אף גילו הצער, העונש שהוטל עליו בנסיבות ביצוע העבירה אינם מצדיק התערבות בעונש.

31. במרקחה שלפנינו, לאחר שבנתתי את מכלול השיקולים הנדרשים ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, כמו גם בנסיבות העונישה הנהוגת, אני קובע את מתחמי העונש כללהן: האירוע הראשוני: המתחם נع בין 36 ל-60 חודשים מאסר בפועל.

האירוע השני: לגבי הנאים 1 ו-2 המתחם נע בין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל; ולגבי הנאשם 3 המתחם נע בין 18 ל-46 חודשים מאסר בפועל.

מוסך לכך, המתחמים כוללים גם מאסר על תנאי ופיצוי למתalon באישום השלישי בלבד בהינתן הסכם הסולחה במסגרת שולמו פיצויים לקורבן העבירה באישומים 1 ו-2.

32. סעיף 40(ב) לחוק העונשין קובע כי משוחרש נאשם בכמה עבירות המהוות כמו איורים, בית המשפט רשאי לגור עונש נפרד לכל איור ואז לקבוע את מידת החפיפה בין העונשים או הנסיבות, או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בנסיבות העניין, אני סבור כי יש להטיל עונש כולל לכל האירועים ולא לקבוע עונשים נפרדים לכל איור.

נסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירות

33. בגישה העונש בגין מתחם העונש ההולם יש לשקל את הנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 א' לחוק העונשין). במקרה שלפנינו, שאלתי את השיקולים הבאים:

הרשעות קודמות - לנאמן 1שתי הרשעות קודמות: האחת בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, מיום 25.6.2010, בגין הוטל עליו מאסר מוותנה; והשנייה בגין ביצוע עבודות ללא היתר מיום 2.12.1999, בגין הוטל עליו Kens. לנאמן 2 ארבע הרשעות קודמות, רובן עבירות סמיים - לרבות סחר בסמים, וכן בעבירות של איומים והחזקת אגרוף או סכין. הרשעתו الأخيرة של הנאמן 2 מיום 22.10.2018, והוא ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל. לנאמן 3 אין הרשעות קודמות.

הודאה - הנאים הודיעו בעבודות כתוב אישום מתוקן. צוין כי הودאת הנאים באה לאחר שהתקיימו מספר ישיבות הוכחות במהלך העיתו המתלוננים וחלק מבני משפחתם.

נסיבות אישיות - נתתי דעתך לנסיבות האישיות של הנאים וכן להשפעת המאסר עליהם ועל משפחתם: הנאמן 1, הוא המבוגר מבין השלושה - כבן 50 שנים. נתתי דעתך להשלכות העונשה על בני משפחתו של הנאמן 1. ניכר כי מעצרו של הנאמן 1 ומארסו כתע, הוא בעל השכלות על מצבם של בני המשפחה, הן הנפשי והן הכלכלי. הנאמן 1 תומך בבני משפחתו שניים מהם לומדים למוסדות להשכלה גבוהה וברוי כי למארס תהיה השפעה ניכרת על המשפחה בהיבט זה. בהקשר לכך, לא ניתן אלא לתהות על הפער הבולט נתפס בדואליות הנורמטיבית בה פעיל הנאמן: מצד אחד הוא שואף לחת לילדיו חינוך והשכלה גבוהה מהטוביים ביותר במדינה, ומצד שני טובל את ידו בעועלות עבריניות שכוללת גביה דמי חסות ומעשה שוד.

נסוף לכך נתתי את דעתך לעדויות עדי האופי מטעמו, והתחשبات במצבו הרפואי כעולה מוסף המסמכים שהוגשה בעניינו ממנו עולה כי הוא סובל בין היתר מבעיות אורתופדיות.

זאת ועוד, הցנו בפניי מסמכים לפיהם הנאמן היה מעורב במספר הסכמי פicos בין אנשים בעיר שפרעם וסיע לוועדה הארץית לפicos (טנ/1, הצהרה מיום 6.7.2024). נתון זה יותר מאשר עשוי להיות עם הנאמן, מצדיק החמרה עמו (וככל שהטענה לגבי מעורבות הנאמן בוועדות הפicos נכונה, הדבר מצביע על שחיקתו של מוסד "הסולחה"). כדי שהיא מעורב בהסכם סולחה, הנאמן היה צריך להבין את השכלות מעשייו. לא ניתן מצד אחד לפעול לפicos בתוך החברה ומצד שני לגבות דמי חסות ולבצע עבירות אלימות. הדברים לא יכולים להסתדר בשום צורה.

הנאשם 2, הוא בן 31, נתתי דעתו לכך שהוא נשוי ואב ל-4 ילדים, וכן לנשיות חייו האישית כמפורט על ידי סגנורו. הנואשם 3, הוא בן 30, נשוי ובמהלך מעצרו נולדה לו בת. נתתי דעתו לכך שבמהלך תקופת מעצרו סיים הנואשם 3 בהצלחה קורס ניהול קונפליקטים (טן/2 עדותה מיום 28.1.2024).

תקופת המעצר - לבסוף נתתי דעתו לעובדה כי הנואשים נתנוים במעצר עד תום ההליכים: הנואשם 1 מיום 20.9.2023; הנואשם 2 מיום 20.8.2023; והנאשם 3 מיום 10.8.2023.

34. נתון נוספת שיש להתחשב בו הוא הסכם הסוללה שנערך בין המתלוון באישומים הראשון והשני לבין משפחתו הנואשם 1. על פי הסכם הסוללה התchia'ב הנואשם 1 לשלם לקורבן העבירה באישומים הראשון והשני סך של 60,000 ₪, עדותו היום אישר קורבן העבירה כי קיבל את מלאו הפיצוי וכי אין לו כל טענה הנואשים. יודגש, כי הגם שהסכם הסוללה נערך בין המתלוון באישומים הראשון והשני לבין הנואשם 1, קורבן העבירה ציין כי הוא סולח לכל הנואשים ואין לו כל טענה כלפיهما.

הסכם סוללה בין הצדדים הוא שיקול להקלת בעונשו של הנואשם, אמן אין הדבר בגדר שיקול מכريع (ראו בין היתר ע"פ 11/6340 זיהליה נ' מדינת ישראל (16.2.2012)). אמן הסכם סוללה הוא פרקטיקה חברתית חיובית שיש מקום להתחשב בה בנסיבות מסוימת, אך מוביל לטעת מסמורות נראה כי שימוש יתר במושג זה עשוי לשחוק את האפקטיביות שלו. אינני מתיימר למצות את השינויים שהלו במסוד הסוללה (שלא בטובתו) ואסתפק בכך שאין להפוך מושג זה לתחrif לאכיפה אפקטיבית ולהרתעה מוחשית, במיוחד בעבירות מהסוג בהן הורשו הנואשים שכוללים דמי חסוט, תופעה שיש להילחם בה בכל תוקף.

גור הדין

35. בשים לב למתחם העונש שקבועתי ולשים הקשורים לגזרת העונש, אני גוזר על הנואשים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

א. מאסר בפועל לתקופה של 52 חודשים בגיןימי מעצרו, מיום 10.8.2023.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים וה坦אי שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים אחת מן העבירות הבאות: עבירת אלימות פיזית או מילולית מסווג פשע, עבירת סחיטה, עבירה שוד.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים אחת מן העבירות הבאות: עבירת אלימות פיזית או מילולית מסווג עוון, עבירת רכוש מסווג פשע.

ד. אני מחיב את הנואשם לפצצת המתלוון נ', עד התביעה מס' 1, בסכום של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם לא יואר מיום 31.12.2024.

הנאשם 2

א. מאסר בפועל לתקופה של 52 חודשים בגיןימי מעצרו, מיום 20.8.2023.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים וה坦אי שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים אחת מן העבירות הבאות: עבירת אלימות פיזית או מילולית מסווג פשע, עבירת סחיטה, עבירה שוד.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים אחת מן העבירות הבאות: עבירת אלימות פיזית או מילולית מסווג עוון, עבירת רכוש מסווג פשע.

ד. אני מחיב את הנואשם לפצצת המתלוון נ', עד התביעה מס' 1, בסכום של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם לא יואר מיום 31.12.2024.

הנאשם 3

א. מאסר בפועל לתקופה של 38 חודשים בגיןימי מעצרו, מיום 20.9.2023.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים וה坦אי שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים אחת מן העבירות הבאות: עבירת אלימות פיזית או מילולית מסווג פשע, עבירת סחיטה, עבירה שוד.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים אחת מן העבירות הבאות: עבירת אלימות פיזית או מילולית מסווג עוון, עבירת רכוש מסווג פשע.

ד. אני מחיב את הנואשם לפצצת המתלוון נ', עד התביעה מס' 1, בסכום של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם לא יואר מיום 31.12.2024.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ד, 19 אוגוסט 2024, במעמד ב"כ הצדדים והנאשים.